

ÎNCHEIERE

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Nicolae Craiu
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Primăria satului Corjova,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Cucu Marin
împotriva Consiliului satului Corjova și Primăriei satului Corjova, raionul Criuleni
privind contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ,
împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de către Primăria satului Corjova și menținută
hotărârea din 12 martie 2018 a Judecătoriei Criuleni (sediul central),

c o n s t a t ă :

La 23 noiembrie 2016, Cucu Marin a depus o cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului satului Corjova și Primăriei satului Corjova, raionul Criuleni
privind contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ.

În motivarea acțiunii înaintate reclamantul a invocat că, în temeiul
contractului de donație din 20 decembrie 2014, încheiat cu Șerbul Nelea, a
dobândit în proprietate cota-parte de 83,7% din bunurile imobile situate în satul
Corjova, raionul Criuleni și anume clădirea auto-parcului, cu suprafața de 761,89
m², cu numărul cadastral XXXX, număr de inventariere 1005, anul dării în
exploatare 1961, copertina (remiza) auto-parcului cu numărul de inventariere 1021,
anul dării în exploatare 1983, gardul auto-parcului cu număr de inventariere 6019,
anul dării în exploatare 1991, contractul respectiv fiind înregistrat în registrul
bunurilor imobile, iar la momentul înregistrării contractului respectiv terenul
aferent acestor construcții avea o suprafață de 0,9734 ha, conform deciziei
Consiliului satului Corjova nr. 5 din 25 martie 2004.

Reclamantul a menționat că potrivit informației nr. 01-04/498 din 21
octombrie 2016, eliberată de organul cadastral, valoarea clădirii auto-parcului este
estimată la 72 414 lei, gardul din metal pe suport din beton cu lungimea de 402
metri este estimat la prețul de 54 375 de lei, iar poarta din metal pe suport din
beton cu lungimea de 7,8 metri cu valoarea estimată la 1 461 lei.

La 09 august 2016, reclamantul s-a adresat către Primăria satului Corjova,
raionul Criuleni cu o cerere privind procurarea terenului în mărime de 83,7% din

totalul terenului cu suprafața de 0,9734 ha, aferent clădirii auto-parcului, copertinei auto-parcului și gardului de la auto-parc, ca teren aferent acestor construcții, anexând toate documentele necesare în acest scop conform pct. 14 din Regulamentul cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1428 din 16 decembrie 2008, inclusiv actele ce îi oferă dreptul de procurare a terenului aferent construcțiilor ce-i aparțin, schema terenului, planul geometric, extrasul din registrul bunurilor imobile și documentația juridică a imobilelor ce îi aparțin în proprietate, situate pe lotul vizat.

Reclamantul a mai relatat că Primarul satului Corjova a ascuns cererea sa și nu a pus-o spre examinare pe ordinea de zi la prima ședință a Consiliului satului Corjova, care s-a petrecut la 27 august 2016 și, urmărind scopul de a-i îngrădi dreptul de procurare a terenului solicitat, a inclus în ordinea de zi a acelei ședințe chestiunea privind divizarea terenului în mai multe loturi de teren mai mici, acționând, astfel, contrar prevederilor art. 4 alin. (5) lit. b) al Legii privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului.

În ședința din 27 august 2016, Consiliul satului Corjova, fără a cerceta situația reală referitoare la terenul pe care a solicitat să-l procure și fără a verifica documentația tehnico-juridică a acestuia, a adoptat decizia nr. 3.2, prin care a hotărât să formeze prin divizare terenul aferent bunurilor imobile nominalizate ce aparțin reclamantului în temeiul contractului de donație din 20 decembrie 2014 în felul următor: „terenul aferent garajului cu suprafața de 0,9734 ha cu numărul cadastral XXXX se divizează în: teren aferent cu suprafața de 0,6334 ha; teren cu suprafața de 0,17 ha; teren cu suprafața de 0,17 ha”.

Despre adoptarea acestei decizii reclamantul a fost informat la 19 septembrie 2016 prin scrisoarea nr. 59, semnată de secretarul Consiliului satului Corjova, prin care i s-a comunicat că Consiliul satului Corjova a decis micșorarea suprafeței terenului aferent imobilelor ce-i aparțin de la 0,9734 ha la 0,6343 ha, fără a argumenta motivele micșorării suprafeței lotului, iar cererea sa este în lucru și va fi pusă în discuție la următoarea ședință a Consiliului satului Corjova.

Nefiind de acord cu această decizie, la 23 septembrie 2016 a înaintat Consiliului o cerere prealabilă, prin care a solicitat abrogarea deciziei nr. 3.2 din 27 august 2016 și adoptarea unei decizii prin care sa-i vândă 83,7% din totalul terenului vizat, iar la 10 noiembrie 2016 a avut loc ședința Consiliului satului Corjova, la care atât cererea sa de procurare a terenului din 09 august 2016, cât și cererea prealabilă din 23 septembrie 2016 nu au fost introduse în ordinea de zi spre examinare.

Prin răspunsul Primăriei satului Corjova din 17 noiembrie 2016 a fost informat că cererea va fi pusă în discuție la Consiliu după ce va fi înregistrată la organul cadastral decizia de formare a noului bun imobil, fapt ce i-a lăsat impresia că cererea sa inițială și cererea prealabilă vor fi respinse de Consiliul satului Corjova.

În viziunea reclamantului decizia sus-indicată a Consiliului este neîntemeiată, deoarece suprafața terenului aferent imobilelor ce-i aparțin a fost deja stabilită prin decizia Consiliului satului Corjova nr. 5 din 25 martie 2004, prin care s-a stabilit suprafața de 0,9734 ha, iar la micșorarea suprafeței terenului aferent construcțiilor Consiliul nu s-a expus asupra valabilității deciziei date.

În urma divizării lotului respectiv prin decizia contestată i se lezează dreptul

de proprietate asupra gardului de la auto-parc, ce este construit pe întreg perimetrul terenului cu suprafața de 0,9734 ha, asupra copertinei, asupra canalului de vizitare, asupra electropalanului cu cărucior și asupra porții construite din metal pe suport din beton, și duce la schimbarea destinației acestor construcții, divizarea terenului fiind efectuată contrar exigențelor art. (5) alin. (3) al Legii privind formarea bunurilor imobile.

În instanța de judecată reclamantul a solicitat, inclusiv prin cererile de concretizare a pretențiilor, anularea deciziei Consiliului satului Corjova nr. 3/8 din 16 decembrie 2016, prin care a fost respinsă cererea cu privire la procurarea terenului aferent garajului, cu suprafața de 0,9734 ha până la înregistrarea bunului la Agenția Servicii Publice și obligarea emiterii deciziei cu privire la vânzarea în beneficiul reclamantului a cotei-părți ideale de 83,7% din terenul cu suprafața de 0,9734 ha cu numărul cadastral XXXX, aferent construcției – clădirii auto-parcului cu suprafața de 761,89 m² cu numărul cadastral 3123107.331.01, numărul de inventariere 1005, anul dării în exploatare 1961, copertinei auto-parcului cu numărul de inventariere 1021, anul dării în exploatare 1983, gardului la auto-parc cu numărul de inventariere 6019, anul dării în exploatare 1991, situate în satul Corjova, raionul Criuleni.

Prin hotărârea din 12 martie 2018 a Judecătorei Criuleni (sediul central), acțiunea depusă de Cucu Marin a fost admisă.

S-a dispus anularea deciziei Consiliului satului Corjova nr. 3/8 din 16 decembrie 2016, cu obligarea pârâtului de a emite decizia cu privire la vânzarea cotei-părți ideale de 87,7% din terenul cu suprafața de 0,9734 ha, cu numărul cadastral XXXX, aferent construcției – clădirii auto-parcului cu suprafața de 761,89 m² din satul Corjova, raionul Criuleni.

Prin încheierea din 04 iunie 2018 a Judecătorei Criuleni (sediul central) a fost corectată eroarea din hotărârea din 12 martie 2018, fiind indicată corect cota-parte ideală de 83,7% în loc de 87,7%.

Prin decizia din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Primăria satului Corjova și menținută hotărârea din 12 martie 2018 a Judecătorei Criuleni (sediul central).

La 30 noiembrie 2018, Primăria satului Corjova a declarat recurs împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și obligarea Agenției Servicii Publice Criuleni să înregistreze terenurile în litigiu.

În motivarea recursului a indicat că pârâții nu au fost citați legal la examinarea cauzei în prima instanță, mai mult, instanța de apel a apreciat arbitrar probele.

La 21 ianuarie 2019, Cucu Marin reprezentat de avocatul Brînză Alexei a depus o referință la recursul declarat de Primăria satului Corjova, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Primăria satului Corjova, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și

alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Primăria satului Corjova, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Primăria satului Corjova.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Primăria satului Corjova.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Nicolae Craiu

Svetlana Filincova